

Publicerad 2014-06-19 12:26 av limerick

Repris i midsommartid.

Sorkfångaren

Minns med saknad barnaårens fina snövintrar och, inte minst, de soliga somrarna. Mina föräldrar hade dåförtiden en liten sommarstuga i Floda vid sjön Sävelången c:a 3 mil öster om Göteborg, drygt halvvägs till Alingsås. Minns sommarloven där som ständigt soliga och hur jag dagarna i ända paddlade egenhändigt tillverkad vassflotte i Sävelången och metade abborre.

Kommer speciellt ihåg en solig sommarsöndag när stora delar av släkten hade bjudits på kalas, troligen för att en av mina föräldrar fyllde jämna år. Efter söndagslunchen hade alla samlats på en solig gräsmatta framför huset och småpratade. Jag hade just ätit den sista söta sidenkudden ur en godisburk av plåt. Jag höll ännu kvar den tomma burken i handen, en sådan där guld-och blårutig burk från CAP:s godisfabrik som läsarna kanske minns, när plötsligt en stor sork hoppade upp ur en tuva ett par meter framför sällskapet och sprang för livet. Samtidigt började några mostrar och fastrar skrika högt. Jag kan ha varit 6 eller 7 år och pojkar i den åldern tror ofta att de kan klara allt. Hursomhelst kastade jag godisburken mot sorken - burken for iväg, rullade runt flera varv, hoppade och studsade och landade till slut på högkant med öppningen nedåt rakt över sorken och stängde in den! Tala om världens tur. Skriken från flera av födelsedagsgästerna övergick i applåder för den lille parveln och hans formidabla bedrift. Min mamma och pappa berömde sin lille pojk, fixade fram en trälåda som försågs med några smärre lufthål och glasruta till lock och sorken stängdes in där med en skål vatten och några maskrosblad.

När jag smög upp nästa morgon för att titta på sorken var den dessvärre stendöd - och, som mina två storasykon sa - den dog väl av chocken. Varför är aldrig somrarna lika soliga som förr och vintrarna lika snörika?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren limerick med Poeter.se id #23747 innehar upphovsrätten